

* * *

Od: RubyMars@mail.com

Datum: 6. října 2008 02:05

Komu: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Předmět: Sprchy, kostýmy a tak

Aarone,

asi bych ti měla říct, že strašně ráda lidi rozesmívám, a „lidmi“ myslím hlavně sama sebe. Takže jdeme na to!

Jo, stalo se tam víc věcí. Nemůžu ani říct, že by zvracení bylo to nejhorší. Hádej dál.

Měsíc a půl bez sprchy? Fůůůj. :) To já, pokud se jednou denně nevysprchuju, tak se ke mně většina lidí nepřiblíží ani na kilometr. Doufám, že nějaký důstojník nakonec přikázal postavit sprchy, když už se ten smrad nedal vydržet? Matně si vybavuju, že brácha zmiňoval nějaké pojízdné sprchy. Kolik mužů je v rotě? Doufám, že toho nebudu litovat, ale zeptám se: jak dlouho jsi na sobě měl (nebo máš) jednu uniformu?

Nejlepší kostýmy ve filmech... *Gejša*, *Moulin Rouge*, *Jih proti Severu*, *LOTR*. Je jich spousta, tohle jsou moje oblíbené, co se výpravy a kostýmů týče. Viděl jsi něco z toho?

Pána prstenů jsem četla, ale ne několikrát, jako pár lidí, co znám. Jenom jednou. Ty čteš hodně, když jsi na misi?

Ségrina videa z internetu nezmizí, máš čas. Za dva týdny má důležité závody v Moskvě. Napíšu ti, jak se jí dařilo.

Nemusíš mi na vlezlé otázky o rodině odpovídat, jestli nechceš. Zním pár lidí, co žijí s vysokofunkčním autismem, jeden z nich je ženatý a má skvělou práci.

To, že se s tebou bývalá rozešla hned potom, co jsi odjel, je hnus. Pamatuju si, že brácha vyprávěl, že se to klukům děje dost často, když je pošlou do bojů nebo někam na misi. Jak se tomu říká? Dopisy pro Johna? Přece musela vědět, do čeho jde, když jsi odjížděl. Chodili jste

spolu dlouho? Málem jsem se zeptala, jestli aspoň pro ty kopačky měla dobrý důvod, ale pokud jsi je nečekal, tak si umím dát dvě a dvě dohromady. A podívej, už zase strkám nos do věcí, do kterých mi nic není. Nemusíš odpovídat, jestli nechceš.

Krasobruslařské úbory i navrhuju a upravuju. Pokud je na něco potřeba jehla a nit nebo šicí stroj, tak to zvládnou, a ne, ne všechny věci na krasobruslení, co prodávám, si kupují lidé z Houstonu. Možná tě to překvapí, ale mám i webové stránky. Lidé si tam můžou moje věci objednat. Pošlou mi svoje míry a já jim ušiju, co chtějí. Ale je to jen malé procento mojí práce. Občas musím zakázky odmítat, protože si nemůžu vzít dost volna na to, abych něco stihla ušít v daném termínu, nebo tomu člověku nemůžu jet vzít míry osobně. Už jsem krasobruslařské úbory posílala do Ruska, do Francie, jednou i do Japonska. Většinou ale šiju levnější úbory mladým krasobruslařům a krasobruslařkám, kteří si nemůžou dovolit nakupovat u slavnějších návrhářů. Krasobruslení je drahý sport a dřív většina krasobruslařů pocházela z bohatých rodin, ale to už dnes neplatí. A některým krasobruslařům pomáhám úbory přeprodat, když už je sami nevyužijí.

Ptal ses, jestli se někde učím líp šít. Hned, jak to šlo, přihlásila jsem se na státní vysokou, co máme prakticky vedle baráku, chodila jsem na vyšívání, střih a návrhářství, a pak ještě na pár kurzů mimo školu. Taky jsem byla na stáži u jedné ukrajinské švadleny, co na mě polovinu času ječela, ale rozhodně mě toho hodně naučila.

Sama jsem byla překvapená, kolik vojáků se vrací zraněných. Můj brácha chodí dvakrát měsíčně na setkání válečných veteránů, jednou jsem tam byla s ním. Láme mi to srdce. A ne každé zranění je na těle. To si lidé často neuvědomují. Jsem si jistá, že až nastane správná chvíle, přijdeš na to, co dělat dál.

Proč jsi vůbec do armády vstoupil?

Mám ještě pár dalších grafik, co jsem za ty roky nasbírala, jestli chceš, můžu ti je poslat. Jednou jsem slyšela, jak brácha našemu druhému bráchovi vykládá, kolik si kluci, se kterými byl v námořní